

Åtgärder för minskad barnfattigdom

i Umeå

Motion till kommunfullmäktige 2018-03-27

Det går bra för Umeå kommun ekonomiskt. Det är en tillväxtkommun och vi växer befolkningsmässigt, det är en attraktiv kommun att flytta till för unga människor, vilket skapar dynamik och innovation. Men det är en tillväxt som inte kommer alla till del. Över tusen barn lever i det vi kallar barnfattigdom enligt Rädda Barnens definition. Dessa familjer med ett eller flera barn lever i fattigdom, vilket på olika sätt innebär ett begränsat livsutrymme för barnen. Beslutet om avgiftsfri skola var ett viktigt kliv för att positionera oss som den jämlika och barnvänliga staden som Vänsterpartiet vill att Umeå ska vara.

Det är skillnad på att ha lite pengar under en period, och att år efter år leva under existensminimum. Hur mycket vi än arbetar för att alla föräldrar ska kunna komma i arbete och bli självförsörjande så går barndomen inte i repris. Många barn vet hur det är att vara fattig och att aldrig ha råd med något som andra har, tomma kylskåp eller oro för att behöva flytta.

Den allra fattigaste tiondelen av befolkningen har fått det 20-30 procent sämre i absoluta tal än motsvarande grupp för 20 år sedan, enligt Tapio Salonen, professor i socialt arbete vid Malmö högskola. Eller som Maj Karlsson, riksdagsledamot och socialpolitisk talesperson för Vänsterpartiet skriver i Expressen att det inte bara är fattigdomen som ökat i samhället, utan att även rikedeomen har gjort det: *"Samtidigt som barn inte har ordentliga vinterjackor och får låtsas vara sjuka för att de inte har råd med matsäcken och biobesöket ökar antalet lyxkrogar i Stockholm, supergallerior slår upp portarna, det byggs den ena jättelika arenan efter den andra för galor och sportevenemang. Klassklyftorna i samhället växer, den rikaste procenten drar ifrån medan arbetslösa och sjuka halkar efter. Direktörers inkomster än nu 54 gånger högre än industriarbetares och 77 gånger högre än den som har den lägsta lönen, som de borgerliga vill sänka ytterligare. De mest välbärgade har gynnats politiskt, framför allt under den tidigare alliansregeringen, men de får fortfarande de största ränteavdragen och utnyttjar rut- och rotavdrag. För vanligt folk är det åtstramningar, privatiseringar och försämringar av välfärden som gällt."*

Politiska prioriteringar ligger bakom att klassklyftorna i samhället växer. En orättvis fördelning av samhällsliga resurser kräver kraftfulla tag på alla nivåer. Även i Umeå bör vi arbeta för reformer som stärker de mest utsatta barnen. I Umeå kommun har vi som ett

övergripande mål att barnfattigdomen ska minska. Det räcker inte för barnen att vänta på att en förälder ska komma i arbete, där rätten till heltid, a-kassa, sjuk- och föräldraförsäkringen ska vara en grundtrygghet. De barn som faller utanför detta är ofta dom vars föräldrar har ett kort- eller långvarigt försörjningsstöd och under en lång tid står utanför eller aldrig kommer in på arbetsmarknaden.

I Vänsterpartiet vill vi inte ha särlösningar för barn som kan behöva vara på förskolan på obekvämt arbetstid. Det kan också vara en period i en förälders liv och då ska inte barnet behöva byta förskola. Vi behöver strategiskt belägna förskolor nära kollektivtrafiken som kan öppnas upp för obekväma arbetstider. Det skulle ge fler ensamstående föräldrar möjligheten att arbeta och inte behöva förlita sig på ett socialt nätverk för sin överlevnad.

Ett annat skarpt förslag för minskad barnfattigdom är det som Vänsterpartiet drivit hela mandatperioden om avgiftsfri kollektivtrafik upp till 13 år. Det skulle stärka barn ur alla socioekonomiska grupper i processen för självständighet, och utan att vara beroende av en förälder som kan skjutsa, en förälder som kanske inte ens har bil. Umeås barn kan tidigt upptäcka tjusningen med kollektivtrafik och den självständighet som det ger. Gratis kollektivtrafik är också en särskild satsning för föräldrar med små ekonomiska marginaler. Föräldrar med flera barn i varierande åldrar skulle kunna åka buss utan att tänka att det faktiskt blir billigare att ta bilen. På så sätt är det en enkel satsning på barnen själva, på ekonomiskt utsatta föräldrar men även en klimatåtgärd.

V yrkar:

Att barnbidraget dras ur försörjningsstödsnormen

Att socialsekreterare får ge hyresgaranti till en hyresvärd upp till tre månader i syfte att den enskilde ska kunna få ett eget kontrakt på en hyreslägenhet

Att införa avgiftsfri kollektivtrafik för barn upp till 13 år och att färdtjänsttaxan för barn och unga aldrig överstiger taxan inom kollektivtrafiken

Att ge stadsdirektören i uppdrag att ta fram förslag på strategiskt belägna och befintliga förskolor som kan ha dygnetrunt öppet i enlighet med beslutet om rätt till barnomsorg på obekvämt arbetstid enligt närhetsprincipen

Att förskolan är avgiftsfri för alla barn

Att den allmänna förskolan görs tillgänglig för alla barn upp till heltid

Ulrika Edman (V)

Elisabeth Zachrisson (V)

Lasse Jacobson (V)

Elisabet Forssell (V)